

vederbörande kompanichefer vägrat emottaga den eljest duglige och välfrejdade karlen, endast derföre att rusthållaren icke funnit sig böra underskrifva ett kontrakt, hvartill herrar kompanichefer med stora anspråk på ofelbarhet lemnat formulär och som föranledt till otroliga trakasserier emellan rusthållare och båtsmän.

För att emellertid blifva fritagna från det förmynderskap, som dessa chefer så egenmäktigt vilja tillvälla sig, och för att vinna en enhet, som för alla intresserade bör vara önskelig, vågar jag hos Riksdagen anhålla, det Riksdagen ville besluta, att uti underdånig skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t i nåder täcktes uppdraga åt sina Befallningshafvande i de län, der båtsmän rustas, att efter vederbörandes hörande upprätta formulär till kontrakt emellan rusthållare och deras båtsmän, att gälla för hela länet, och affattade i enlighet med grunderna uti Kongl. Förordningen den 27 April 1685 § 10 och Kongl. Brevet den 9 November 1795 med flera, detta ämne rörande författningar, för att sedermera vara tillgängligt å Landskontoren.

Om remiss till vederbörligt Utskott får jag vördsamt anhålla.

Stockholm den 27 Januari 1868.

P. Andersson
från Blekinge län.

N:o 275.

Af Herr P. Andersson från Blekinge län: Om ordnandet af kronobrefbärings-skyldigheten samt om sättet för utgörande af de dermed förenade kostnader.

Under nästföregående riksdag har jag väckt motion om kronobrefbärings-skyldighetens skiljande från jordbruket och öfvertagande af Staten, utan att denna min motion föranledde till något Riksdagens gemensamma beslut.

Med afseende på behandlingen och granskningen af detta ämne lemna 1867 års Stats-Utskott fullständig redogörelse om frågans ståndpunkt, och hemställer, att Riksdagen ville uti underdånig skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t efter inhemtande af landstingens yttranden angående lämpligaste sättet för kronobrefbärings-

skyldighetens ordnande läns- eller distriktsvis, täcktes till Riksdagen aflåta den nådiga framställning i ämnet, hvartill anledning må förefinnas.

Stats-Utskottets hemställan föranledde visserligen en ganska vidlyftig diskussion af ämnet uti Första Kammaren, men vann icke dess bifall.

Uti Andra Kammaren godkändes deremot Stats-Utskottets omförmälda hemställan utan diskussion. Så står frågan sedan 1867 års riksdag.

Bördan af detta onus på kronoskattejorden är emellertid till den grad tryckande, att oaktadt klagoropen icke hittills vunnit något resultatbringande afseende, jag dock icke tvekar, att till den nu församlade Riksdagen förnya framställning i detta för vissa orter isynnerhet särdeles betungande bestyr.

Kronobrefbäringen är utan gensägelse till nytta för alla inneväanarne uti en kommun; den kan väl svärigen helt och hållet nedläggas, men bör under antydda förhållanden icke ensamt hvila på skattejorden.

Ehuru Staten besörjer postföringen på våra jernvägar och med deligenserne, samt vore genom dess General-poststyrelse lättast i tillfälle, att på det ändamålsenligaste sättet ordna jemväl kronobref-befordringen, tycks det mig likväl, som flera framstående medlemmar uti Första Kammaren vid förra riksdagen icke funnit denna anordning genom Statens direkta ingripande fullt lämplig, dock under erkännande af behovet af en lindring för dem, som nu draga detta svåra onus.

De siffror jag förut uppgifvit och bestyrkt eller att jag för år 1864, då bevillningen till Staten efter 2:a art. för mina egande hemman sammanlagdt utgjorde 16 R:dr 65 öre, måste betala i kronobrefbäringsarfvode 30 R:dr 74 öre, äfvensom att kostnaderna för brefbäringen inom Östra härad af Blekinge län för år 1866 utgjorde Tretusen nittiotvå R:dr att betalas af kronoskattehemman, anser jag mig jemväl nu böra framhålla såsom slående bevis på bestyrets tryckande art.

Med afseende på hvad sålunda blifvit anfördt föreslår jag nu, att Riksdagen beslutar det kronobrefbärings-skyldigheten i afseende på indelningen, härads- eller länsvis, ordnas i öfverensstämmelse med 1849 års nådiga cirkulär, men att kostnaderna för dess uppehållande utgår efter samma grunder, som andra kommunalutskylder.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1868.

P. Andersson
från Blekinge län.